

Læsø tidligere har været indbetalt til Hjørring Amtstue, og som ikke drejer sig om mere end 12 Kr. Den foreslaas ført til Afgang under Hensyn til, at det ved Arkivundersøgelserne har vist sig, at det skyldes en Misforstaaelse, at denne Afgift i det helegtaget har hvilet paa Læsø. Det er oven i Købet oplyst, at den skulde være bortfalden i Henhold til en Højesteretsdom af 1785, idet det siges i denne Dom, at Læsøboerne ikke vare pligtige at svare mere i Landgilde eller Landskyld end de 618 Kr. 85 Øre, som fra gammel Tid svarede til Domkapitlet i Viborg og i Nutiden indbetales til Viborg Amtstue. Endnu vil jeg sige om Fiskestaderne i Limfjorden, at man har ment det rigtigt, at der ikke svaredes Afgift af disse Stader, fordi disse ikke vare at finde, og enten de nu vare at finde eller ikke, fandt man det ret urimeligt, at man skulde svare Afgift af dem, det vare alle Kommissionens Medlemmer enige om, og Regeringen har ogsaa optaget det i Forslaget. Det findes omtalt i Bilaget til Forslaget (Tillæg A. Sp. 3778—79. Jeg ønsker her ved denne Lejlighed at understrege, at det var den højtærede Kommissions og antagelig ogsaa Finansministerens Mening, at de Bjere, som nu have Skøde paa deres Stader deroppe i Limfjorden, have den samme Ret til deres Stader, enten denne Afgift bliver ført til Afgang eller ikke.

Jeg har nu ganske kortelig gennemgaaet de forskellige Punkter, som jeg mener, det har været nødvendigt at gennemgaa for at paavise, hvilke Egne af Landet og hvilke Afgiftsydere det er, der blive berørte af det her foreliggende Forslag, og jeg skal saa endnu blot sige, at den Indtægt, som Staten mister ved, at disse Afgifter afløses, i Forslaget er opført til 361,400 Kr., og saa fremt de foreslaaede Nedsættelser, som andrage i alt 15,188 Kr., bevilges, vil der være en Rest tilbage paa 346,272 Kr. Det økonomiske Resultat af Loven er, at lidt over 15,000 Kr. føres til Afgang. Efter § 1 i Forslaget er Afløsningen en Tvangssag, og naar man ønsker det her paagældende Retsforhold ud af Verden, er den tvungne Afløsning ogsaa en Nødvendighed, idet der nemlig i modsat Fald efter Erfaringens Vidnesbyrd uden Tvivl vil blive en Mængde spredte Afgifter, som ikke ville blive afløste, og det vil blive et Virvar, som det vil være ret ubehageligt for de paagældende Oppebørselskontorer at have med at gøre, naar en svarer Afgift, og en anden ikke svarer

Afgift. Det er derfor meget naturligt og meget rimeligt, at det bliver en Tvangssag, og der er heller ikke noget at betænke sig paa ved at gøre det til en Tvangssag, thi naar Afgiftsyderne nu aligevel tvinges til at betale deres Afgifter, og de fremtidig komme til at svare mindre i Afgift, er der ikke noget at betænke sig paa ved at gøre Sagen til en Tvangssag.

Afløsningsvilkkaarene ere efter Forslaget saaledes, at Kapitalværdien af de aarlige Afgifter ansættes ved Afløsningen til det 25-dobbelte af den aarlige, i Penge bestemte eller til Penge omsatte Ydelse. Afløsningen fuldbyrdes da derved, at den saaledes beregnede Kapitalværdi, Afløsningssummen, forrentes og afdrages i 60 Aar med en lige halvaarlig Ydelse, der fastsættes til 2 pCt. af Summens oprindelige Beløb, saaledes at der af den halvaarlige Ydelse først beregnes som Rente $1\frac{3}{4}$ pCt. af det til enhver Tid resterende Beløb, medens Resten betragtes som Afdrag. Afgifterne ville saa være afdragene i Løbet af 60 Aar, men baade Kommissionen og Finansministeriet have set med nogen Betænkelighed paa, at ved Afløsningsperiodens Slutning ophører altsaa enhver Indtægt, som Statskassen tidligere har haft gennem disse Afgifter, som jeg nu her ganske kortelig har omtalt. Afløsningen vil altsaa med andre Ord være ensbetydende med, at Statskassen har forbrugt en Kapital, og det ligger da efter gode statsøkonomiske Grundsatninger nær at opsamle en Fond, for at Staten ikke paa det Tidspunkt, da Beløbet er indbetalt, skal staa uden Vederlag for de Indtægter, som ikke mere kunne opkræves. Til dette Formaalets Udførelse har Kommissionen foreslaaet, at Finansministeren af Statens Kassebeholdning i hver halvaarlig Termin i Afløsningsperioden henlagde et vist Beløb, 20,000 Kr. Den herigennem opsparede Kapital vilde med Rente og Rentes Rente ved Afløsningsperiodens Slutning, forudsat at den Rente, jeg har omtalt, $1\frac{3}{4}$ pCt. halvaarlig, indgaaer, kunne give Statskassen det samme, som Statskassen lider ved ikke mere at kunne opkræve disse Afgifter, som i Henhold til Forslaget blive afløste. Denne Tanke har Finansministeren ogsaa optaget i Forslagets § 12, dog med den Ændring, at Beløbet nedsættes fra 20,000 Kr. til 15,000 Kr., idet Ministeren mener, at det tilsigtede Maal vil kunne naas ved at indbetale disse 15,000 Kr. i paagældende Terminer under For-